Ο ΥΠΟΓΕΙΟΣ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ ΤΗΣ ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΑΥΤΟΜΑΤΟΣ

Ὁ ὑπόγειος σιδηρόδρομος στὴν Οὐάσιγκτων ἐλέγχεται δι' εἰδικοῦ συστήματος κομπιοῦτερ ποὺ περιλαμβάνει κονσόλα τηλεοπτικοῦ ἐλέγχου μὲ σειρὰ ἀπὸ ὀθόνες (ἄνω) καὶ σχετικὰ ἠλεκτρονικὰ μηχανήματα (κάτω) ποὺ τοποθετούμενα σὲ κάθε συρμὸ ἐπιτρέπουν τὴν ἐπαφὴ μὲ τὸν κομπιοῦτερ. Τὰ τραῖνα κινοῦνται καὶ λειτουργοῦν τελείως αὐτόματα, ἀλλὰ σὲ ἔκτακτες περιπτώσεις εἶναι δυνατὴ ἡ ἀνάληψις τοῦ χειρισμοῦ των ἀπὸ ἀνθρώπινα χέρια.

Τὸ πρῶτο τμῆμα τῆς διαδρομῆς ποὺ λειτουργεῖ ἠλεκτρονικὰ ἐνεκαινιάσθη τὸν Μάρτιο καὶ καλύπτει μῆκος 7,5 χιλ., τὸ ὁποῖο θὰ αὐξάνῃ τμηματικὰ ἕως ὅτου φθάσῃ τὰ 160 χιλ. γύρω στὸ 1982.

ΤΑ ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

«Στόματα τοῦ λόγου»

Τοῦ πρωτ. Κων. Φούσκα, δρος Θ.Φ.

Παρουσίασις κ. **ΤΑΚΗ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ**

Μετὰ πολλῆς χαρᾶς παρουσιάζομεν σήμερον τὸ νέον πόνημα τοῦ αἰδεσιμολ. π. Κωνσταντίνου Φούσκα διακονοῦντος ἐπιτυχῶς καὶ τὴν Πατρολογικὴν Ἐπιστήμην ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Δι' ἡμᾶς τοὺς παλαιοτέρους εἶναι εὐχάριστον καὶ ἐλπιδοφόρον νὰ βλέπωμεν νέους θεράποντας τῆς Πατρολογίας, ἐργαζομένους μετὰ ζήλου καὶ ἐπιτυχίας, ὡς ὁ κ. Κωνστ. Φούσκας, ἐπὶ τῶν ποικίλων πατρολογικῶν προβλημάτων.

Ὁ συγγραφεὺς ἀσχοληθεὶς ἐπιτυχῶς μέχρι σήμερον μὲ εἰδικὰ θέματα τῆς Πατρολογίας (Ἰσίδωρος Πηλουσιώτης, Γρηγόριος ὁ θαυματουργός, Μ. Ἀθανάσιος κ.λ.π.), ἐπιχειρεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἔργου του νὰ παρουσιάσῃ τοὺς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς Ἐκκλησιαστικοὺς συγγραφεῖς ἀπ' ἀρχῆς (τέλη Α' αἰ.) μέχρι τῆς Α' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (325 μ.Χ.), συγγράφων οἱονεὶ ἐγχειρίδιον Πατρολογίας δι' ἓν τμῆμα τῆς Πατερικῆς Γραμματείας. Τὸ ἔργον του εἶναι συστηματικόν, ἤτοι μία ἐπιστημονικὴ καὶ ἀντικειμενικὴ ἔκθεσις τῶν περὶ τὸν βίον, τὰ συγγράμματα καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἁγίων Πατέρων καὶ ἐκκλ. Συγγραφέων, ἐπὶ τῇ βάσει οὐ μόνον τῶν ἀρχαίων πηγῶν, τὰς ὁποίας ἄριστα γνωρίζει, ἀλλὰ καὶ τῶν συγχρόνων πατρολογικῶν δεδομένων, τὰ ὁποῖα ἐπιτυχῶς χρησιμοποιεῖ. Αἱ σπουδαιότεραι ἐκδόσεις τῶν πατερικῶν ἔργων καὶ πλουσία βιβλιογραφία, ἑλληνικὴ καὶ διεθνὴς περὶ ἑκάστου πατρὸς καταχωρίζονται ἐπίσης εἰς τὸ ὑπὸ κρίσιν ἔργον, εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἐπιθυμοῦντες ν' ἀσχοληθῶσι ἰδιαιτέρως μὲ οἱονδήποτε Πατέρα νὰ ἔχουν τὰς πρώτας βοηθείας. Ἀξιόλογος εἶναι καὶ ἡ ἔκθεσις τῆς διδασκαλίας ἑκάστου Πατρός, στοιχεῖον τὸ ὁποῖον ἀπουσίαζεν ἐν πολλοῖς ἐξ ἀναλόγων παλαιοτέρων ἐργασιῶν.

Εἰς τὴν Εἰσαγωγὴν (σελ. 15—26) τοῦ ἔργου του, ὁ συγγραφεὺς ἐξετάζει τὴν ἔννοιαν, τὸν σκοπὸν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς Πατρολογίας, τὴν ἔννοιαν τοῦ ὅρου «Πατὴρ τῆς Ἐκκλησίας» καὶ τὴν προσφορὰν τῶν Πατέρων, καταχωρίζων ἅμα τὰς γενικὰς ἐκδόσεις καὶ συλλογὰς Πατερικῶν ἔργων, ὡς καὶ τὰς κυριωτέρας μεταφραστικὰς προσπαθείας ἐπὶ διεθνοῦς ἐπιπέδου.

Τὸ Α' κεφάλαιον (σελ. 29—45) τοῦ ἔργου ἀσχολεῖται μὲ τοὺς Ἀποστολικοὺς Πατέρας. Ἤτοι, ποῖοι εἶναι οὗτοι καὶ διὰ ποίους λόγους, ὡς καὶ ποῖαι εἶναι αἱ ἰδιομορφίαι τῶν συγγραμμάτων αὐτῶν. Εἰς τὴν συνέχειαν ἐξετάζονται οἱ Κλήμης Ρώμης, Ἰγνάτιος Ἀντιοχείας, Πολύκρατος Σμύρνης ἡ Διδαχή, ὁ Ἑρμᾶς, ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Παπίας. Ἡ ἐξέτασις γίνεται μὲν ἐν συντομίᾳ, ἀλλὰ μὲ ἐπιστημονικὴν πληρότητα εἰς βαθμὸν ἱκανοποιητικόν.

Εἰς τὸ Β' κεφάλαιον (σελ. 46—65) ἐξετάζονται οἱ Ἕλληνες Ἀπολογηταὶ τοῦ Β' αἰῶνος Κοδρᾶτος, Ἀριστείδης, Ἀρίστων, Ἰουστῖνος, Τατιανός, Μιλτιάδης, Ἀπολινάριος Ἱεραπόλεως, Ἀθηναγόρας, Θεόφιλος, Μελίτων καὶ ἡ ἐπιστολὴ πρὸς Διόγνητον, καὶ ἰδία οἱ ἀγῶνες καὶ τὰ ἔργα αὐτῶν πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν χριστιανῶν ὑποστάντων ἄδικον ἐπίθεσιν, παντοειδεῖς διώξεις καὶ ποικίλας συκοφαντίας ὑπὸ Ἰουδαίων καὶ ἐθνικῶν.

Εἰς τὸ Γ' κεφάλαιον (σελ. 66—86) παρατίθενται ὑπὸ τοῦ συγγραφέως ἱκανὰ στοιχεῖα περὶ τῆς ἀνωνύμως παραδοθείσης ἐκκλησιαστικῆς γραμματείας καὶ τῆς ἀποκρύφου τοιαύτης. Ἤτοι ἐξετάζονται ἐν συντομίᾳ τὰ ἀπόκρυφα τῆς Καινῆς Διαθήκης (σ. 67—77) ἡ πρωτοχριστιανικὴ ποίησις (σ. 77—80) αἱ Πράξεις Μαρτύρων καὶ τὰ Μαρτυρολόγια (σ. 80—83) καὶ πλεῖστα ἕτερα κείμενα παραδοθέντα ἀνωνύμως (σ. 83—86), διότι, παρὰ τοὺς τίτλους των, ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν Πατερικὴν Γραμματείαν.

Τὸ Δ' κεφάλαιον (σελ. 87—106) ἀσχολεῖται μετὰ τῆς αἱρετικῆς καὶ ἀντιαιρετικῆς γραμματείας τοῦ β' αἰῶνος. Ἤτοι ἐνταῦθα ἐξετάζεται τὸ θεολογικὸν καὶ φιλοσοφικὸν ὑπόβαθρον τοῦ Γνωστικισμοῦ καὶ τοῦ Μοντανισμοῦ (σελ. 87—89), ἐν συντομίᾳ δὲ παρουσιάζονται οἱ κυριώτεροι αἱρετικοὶ (σελ. 89—95). Μετὰ ταῦτα ἐξετάζονται οἱ ἀντιαιρετικοὶ (σ. 96—100) ἐπίσκοποι Ρώμης Σωτήρ, Ἐλεύθερος, Βίκτωρ Α' καὶ Ζεφυρῖνος, ὁ Διονύσιος Κορίνθου, ὁ Σεραπίων Ἀντιοχείας, ὁ Ἡγήσιππος καὶ ἰδία ὁ μέγιστος τῶν θεολόγων τοῦ β' αἰῶνος Ἅγ. Εἰρηναῖος (σ. 100-106), εἰς τοῦ ὁποίου τὴν διδασκαλίαν δίδεται ἰδιαιτέρα ἔμφασις.

Ἡ ἑλληνιστὶ παραδοθεῖσα ἐκκλησιαστικὴ Γραμματεία τοῦ Γ' αἰ. ἐξετάζεται λεπτομερῶς εἰς τὸ Ε' κεφάλαιον τοῦ ὑπὸ κρίσιν ἔργου (σ. 107—147). Ἐν ἀρχῇ ἐκτίθενται ὀλίγα τινὰ περὶ τῶν ἀρχαίων Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀλεξανδρείας, Καισαρείας καὶ Ἀντιοχείας (σ. 107—110), καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐξετάζονται οἱ Ἀλεξανδρινοὶ Θεολόγοι (σελ. 110—132) Πάνταινος, Κλήμης, Ὠριγένης, Ἀμμώνιος, Διονύσιος, Θεόγνωστος, Πιέριος, Πέτρος καὶ Ἡσύχιος. Ἰδιαιτέρα ἔμφασις δίδεται ὑπὸ τοῦ σ. εἰς τὴν ἔκθεσιν τῶν κυρίων διδασκαλίας Κλήμεντος καὶ Ὠριγένους. Κατόπιν ἐκτίθενται (σ. 132—141) τὰ περὶ τὸν Σῆξτον Ἰούλιον Ἀφρικανόν, Γρηγόριον Νεοκαισαρείας (πλεῖστα νέα καὶ ἀξιόλογα στοιχεῖα), Ἀλέξανδρον Ἱεροσολύμων, Ἀνατόλιον, Φιλέαν, Ἱέρακα καὶ Πάμφιλον εἰς μίαν ὁμάδα, καθ' ὅσον οὗτοι ὑπῆρξαν φίλοι καὶ μαθηταὶ τοῦ Ὠριγένους. Μετὰ ταῦτα παρουσιάζονται ὑπὸ τοῦ σ. οἱ Ἀντιοχεῖς καὶ Ἀντιωριγενισταὶ τοῦ Γ' αἰ. (σ. 141—147) Παῦλος ὁ Σαμοσατεύς, Λουκιανὸς ὁ Σαμοσατεὺς καὶ ἰδία ὁ Μεθόδιος Ὀλύμπου.

Τὸ ΣΤ' καὶ τὸ τελευταῖον κεφάλαιον (σελ. 148—180) τοῦ ἔργου ἐξετάζει τὴν λατινιστὶ παραδοθεῖσαν ἐκκλ. Γραμματείαν τοῦ Γ' αἰῶνος. Ἐν ἀρχῇ ἐκτίθενται ὀλίγα τινὰ περὶ τοῦ Μουρατορείου Κανόνος, δικαίως, ἐφ' ὅσον τὸ κείμενον τοῦτο, ὅπερ εἶναι ὁ ἀρχαιότερος κατάλογος βιβλίων τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἐνδιαφέρει μὲν ἄμεσα τὰς περὶ τὴν Καινὴν Διαθήκην σπουδάς, ἐγράφη ὅμως περὶ τὸ 200 μ.Χ. ἢ καὶ βραδύτερον καὶ ἄρα ἀνήκει φιλολογικῶς εἰς τὴν Πατερικὴν Γραμματείαν. Μετὰ ταῦτα ἐξετάζονται οἱ θεολόγοι Μινούκιος Φῆλιξ, Τερτυλλιανός, οἱ ἐπίσκοποι Ρώμης Ἱππόλυτος, Κάλλιστος, Ποντιανός, Κορνήλιος, Στέφανος, Διονύσιος καὶ Νοουᾶτος καὶ τέλος ὁ Κυπριανὸς Καρχηδόνος, ὁ Βικτωρῖνος, ὁ Ἀρνόβιος καὶ ὁ Λακτάντιος.

Τέλος, ἀκολουθεῖ (σελ. 181—188) πίναξ ὀνομάτων καὶ πραγμάτων, τὸν ὁποῖον θὰ ἠθέλαμεν λεπτομερέστερον, περιέχοντα καὶ τὰ ὀνόματα τῶν μνημονευομένων εἰς τὸ ἔργον ξένων συγγραφέων.

Παρ' ὅλον ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἔχῃ ὁ εἰδικὸς Πατρολόγος διαφορετικὴν ἴσως γνώμην, εἴς τινα ἐπὶ μέρους ζητήματα ἢ καὶ μεγαλυτέραν ἔμφασιν εἰς ἄλλα, συμφώνως πρὸς τὰς ἀκραιφνεῖς ἀκαδημαϊκὰς ἀπαιτήσεις, ἐν τούτοις κρίνοντες τὸ παρὸν ἔργον καὶ τὸν συγγραφέα αὐτοῦ, ἀναγνωρίζομεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ εὐμέθοδον τοῦ ἔργου, τὴν πλήρη κατοχὴν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τῶν πατρολογικῶν προβλημάτων, τὴν πλήρη γνῶσιν καὶ χρῆσιν τῶν πηγῶν, τὴν διεθνῆ ἐπιστημονικὴν ἐνημέρωσιν αὐτοῦ, τὴν συστηματικὴν ἐξέτασιν τῶν προβλημάτων καὶ δεδομένων τῶν ἀφορώντων εἰς τοὺς Πατέρας καὶ Ἐκκλησ. Συγγραφεῖς, ὡς καὶ τὸν συνδυασμὸν τοῦ ἐπιστημονικοῦ (χάριν τῶν ὀλίγων) καὶ ἁπλοῦ (χάριν τῶν πολλῶν) τρόπου συγγραφῆς τοῦ ἔργου.

Εὔχομαι ἀπὸ καρδίας εἰς τὸν αἰδεσιμολογιώτατον συγγραφέα νὰ εὕρῃ τὸν χρόνον καὶ τὴν ψυχικὴν ἀντοχὴν νὰ παρουσιάσῃ συντόμως καὶ τοὺς Πατέρας καὶ Ἐκκλησιαστικοὺς Συγγραφεῖς μετὰ τὸ 325 πρὸς ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του καὶ νὰ διακονῇ ἐξ ἴσου καλῶς καὶ τὴν Πατρολογίαν ὅπως καὶ τὸ Θυσιαστήριον.

ΤΑΚΗΣ Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ βρεταννικὸς Ἐρυθ. Σταυρὸς δίνει μαθήματα

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (Ἰδ. Ὑπ.). Ὁ Βρεταννικὸς Ἐρυθρὸς Σταυρὸς θὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐφαρμόζῃ ἕνα νέο πρόγραμμα διδασκαλίας καλῆς κατ' οἶκον νοσηλείας γιὰ οἰκογένειες. Σκοπὸς τοῦ προγράμματος αὐτοῦ εἶναι ἀφ' ἑνὸς μὲν νὰ βοηθήσῃ τὶς οἰκογένειες νὰ φροντίζουν καλὰ τοὺς ἀσθενεῖς ἢ ἀναπήρους συγγενεῖς τους στὸ σπίτι, ἀφ' ἑτέρου δὲ νὰ βοηθήσῃ τοὺς ἡλικιωμένους νὰ παραμένουν ἐκτὸς νοσοκομείων ἔχοντας τὴν ἀπαιτουμένη φροντίδα στὸ σπίτι τους ἐφ' ὅσον βέβαια αὐτὸ εἶναι ἐφικτό. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δὲν διευκολύνονται μόνο οἱ οἰκογένειες καὶ οἱ ἀσθενεῖς τους ἀλλὰ καὶ οἱ νοσοκομειακὲς μονάδες κάθε περιφερείας ποὺ ἀπαλλάσσονται ἀπὸ τὴν μεγάλη πίεση ποὺ ὑφίστανται. Ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς σὲ συνεργασία μὲ ὀργανώσεις νοσοκόμων τῆς Βρεταννίας ὀργανώνει σειρὰ διαλέξεων καὶ μαθημάτων πρακτικῆς γιὰ τὴν ἀναγκαία ἐκπαίδευση τοῦ κοινοῦ — ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ ἐφαρμοσθῇ σὲ διάφορα μέρη τῆς Βρεταννίας καὶ θὰ ὀργανωθῇ κατὰ τέτοιο τρόπο ὥστε νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψη καὶ οἱ ἀνάγκες τῶν μητέρων ποὺ ἐκτὸς ἀπὸ τὰ παιδιά τους πρέπει νὰ φροντίζουν καὶ τοὺς ἡλικιωμένους συγγενεῖς τους.

«Ὅλοι συμφωνοῦν», εἶπε ἡ δεσποινὶς Σπὴτ τοῦ Βρεταννικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ, «ὅτι μιὰ ἀπὸ τὶς σημαντικώτερες φροντίδες γιὰ τοὺς ἡλικιωμένους ἢ τοὺς ἀναπήρους εἶναι νὰ τοὺς βοηθᾶ κανεὶς νὰ ἀνασηκωθοῦν στὸ κρεββάτι τους. Ἐὰν δὲν ὑπάρχῃ ἡ σωστὴ ἐκπαίδευση ἡ διαδικασία αὐτὴ μπορεῖ νὰ εἶναι ἐπικίνδυνη γι' αὐτὸν ποὺ βοηθᾶ». Γιὰ τὸν λόγο αὐτὸ ἡ διαδικασία αὐτὴ θὰ εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ πρῶτα μαθήματα τοῦ προγράμματος. Σημασία ἐπίσης θὰ δοθῇ στὴν ἄνετη παραμονὴ τοῦ ἀσθενοῦς στὸ κρεββάτι. Θὰ ἐπιδειχθῇ π.χ. ὁ σωστὸς τρόπος ἀλλαγῆς τοῦ κάτω σεντονιοῦ καθὼς καὶ ὁ σωστὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον πρέπει νὰ γυρίζῃ κανεὶς ἕνα ἀσθενῆ στὸ πλάϊ γιὰ νὰ ἀποφεύγωνται οἱ πληγὲς ἀπὸ τὴν πίεση τοῦ σώματος. Στὰ πρακτικὰ μαθήματα περιλαμβάνονται ἐπίσης ὁ καθαρισμὸς καὶ ἡ λύση τοῦ ἀσθενοῦς στὸ κρεββάτι, καθὼς καὶ ἡ περιποίηση τῶν νυχιῶν, τῶν χεριῶν, τοῦ στόματος καὶ τῶν μαλλιῶν. Θὰ ἐπιδειχθοῦν ἐπίσης μέθοδοι παροχῆς φαγητοῦ καὶ φαρμάκων καὶ ὁ σωστὸς τρόπος παρακολουθήσεως τῆς θερμοκρασίας. Οἱ ἐκπαιδευόμενοι θὰ ἐφοδιάζωνται μὲ μιὰ λίστα ποὺ θὰ γράφῃ τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει νὰ κάνουν ὅταν περιποιοῦνται τοὺς ἀσθενεῖς τους καθὼς καὶ μὲ ἕνα κατάλογο μὲ τὰ νοσοκομεῖα στὰ ὁποῖα θὰ πρέπει νὰ ἀποτανθοῦν σὲ περίπτωση ἀνάγκης. «Μὲ τὴν ἐφαρμογὴ τοῦ προγράμματος αὐτοῦ», εἶπε ἡ δεσποινὶς Σκήτ, «θέλουμε νὰ ἀποδείξουμε ὅτι ἡ ὀργάνωσί μας μπορεῖ νὰ παίξῃ ἕνα σημαντικὸ ρόλο στὴν ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν τῆς ἐποχῆς μας».

ΩΡΙΜΑΖΕΙ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ Η ΙΔΕΑ

Ἡ Κίνα ὀργανώνει ἀντι-ὀλυμπιάδα;

Ἡ ἀποχώρησις ἀφρικανικῶν κρατῶν ἀπὸ τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀπειλεῖ μὲ διάσπαση τοὺς ἀγῶνες. Κινεζικὸ γκέττο

Ὁ Ζὰν—Κλὼντ Γκάνγκα, γενικὸς γραμματέας τοῦ ἀνωτάτου συμβουλίου ἀθλητισμοῦ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ἄνθρωπος ποὺ ἔπαιξε τὸ μεγαλύτερο ρόλο στὴν ὁμαδικὴ ἀποχώρηση τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες τοῦ Μόντρεαλ, τὸ εἶπε καθαρά: Ἡ ὀργάνωση μιᾶς ἄλλης Ὀλυμπιάδας, μιᾶς ἀντι—Ὀλυμπιάδας θὰ λέγαμε, δὲν προβλέπεται πρὸς τὸ παρόν, ἀλλὰ δὲν ἀποκλείεται γιὰ τὸ μέλλον.

Πολλὰ σημάδια δείχνουν, τὸν τελευταῖο καιρό, πὼς τὸ θέμα ὡριμάζει σὲ πολλὲς χῶρες, μὲ πρώτη τὴν Κίνα τοῦ Μάο, ἡ ὁποία καθὼς φαίνεται, θὰ πρωταγωνιστήσῃ στὴν ὀργάνωση τῆς ἀντιολυμπιάδας, ποὺ θὰ τῆς δώσῃ τὴν εὐκαιρία νὰ συσπειρώσῃ γύρω της τὰ κράτη ποὺ ἐπηρεάζει, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνες τὶς χῶρες — ἀφρικανικὲς κυρίως —ποὺ ἔχουν λόγους νὰ δυσαρεστοῦνται μὲ τὸν τρόπο ὀργανώσεως τῶν ὀλυμπιακῶν καὶ ποὺ δὲ θὰ ἔβλεπαν δυσμενῶς τὴ δημιουργία ἄλλων διεθνῶν ἀγώνων. Ἔτσι, ὁ ἀθλητισμὸς πάει νὰ γίνῃ τὸ «ὄργανο» γιὰ μιὰ καινούργια διαίρεση τοῦ κόσμου σὲ στρατόπεδα.

Ἡ Κίνα ἔχει πολλοὺς λόγους νὰ θέλῃ νὰ μείνῃ ἔξω ἀπὸ τοὺς ὀλυμπιακούς. Πρῶτα—πρῶτα ἔχει μείνει ἐπὶ τόσα χρόνια ἔξω ἀπὸ τὸν διεθνῆ ἀθλητικὸ στίβο, ὥστε μοιραῖα θὰ χρειαστῇ χρόνια γιὰ νὰ ἐκπροσωπηθῇ ἐπάξια σ' αὐτόν. Μιὰ χώρα 800 ἑκατομμυρίων καὶ μὲ βλέψεις ἡγετικὲς στὸ σύγχρονο κόσμο, δὲν μπορεῖ νὰ στείλῃ ἀθλητὲς ποὺ θὰ μένουν πίσω ἀπὸ τοὺς ἰσχυρότατους ἀθλητὲς τῶν ἄλλων μεγάλων χωρῶν. Αὐτή της ἡ ἀδυναμία τὴν κάνει νὰ μὴν ἐπιδιώκῃ τὴ συμμετοχή της καὶ νὰ μὴν ἀνταποκρίνεται θετικὰ στὶς προσπάθειες τῆς ὀλυμπιακῆς ἐπιτροπῆς νὰ κάνῃ τὶς ἀπαραίτητες συνεννοήσεις γιὰ τὴ συμμετοχὴ τῆς μεγάλης ἀσιατικῆς χώρας στοὺς προσεχεῖς ὀλυμπιακούς. Στὸ μεταξὺ συζητεῖται ἡ μετάβαση τοῦ λόρδου Κίλλανιν, προέδρου τῆς διεθνοῦς ὀλυμπιακῆς, στὸ Πεκῖνο, γιὰ τὶς σχετικὲς συνεννοήσεις κι' ἔτσι ἡ Κίνα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ἀποφασίσῃ γρήγορα ἂν θὰ πάῃ στοὺς ὀλυμπιακοὺς ἢ θὰ ἡγηθῇ στὴν ἀθλητικὴ διάσπαση τοῦ κόσμου.

Ἕνα ἀκόμη στοιχεῖο θὰ ἐπισπεύσῃ τὴν ἀπόφασή της: οἱ προσεχεῖς ὀλυμπιακοὶ θὰ γίνουν στὴ Μόσχα. Ἡ κινεζικὴ ἡγεσία θὰ προτιμοῦσε νὰ δῇ τοὺς ἀθλητὲς τῆς χώρας νὰ σπᾶνε τὸ πόδι τους, παρὰ νὰ ἀγωνιστοῦνε στὴ σοβιετικὴ πρωτεύουσα καὶ μάλιστα μὲ μειονεκτικοὺς ὅρους. Ἔτσι, πρέπει νὰ περιμένουμε πὼς πολὺ σύντομα θὰ ξέρῃ ὁ κόσμος ἂν οἱ ὀλυμπιακοὶ θὰ ξαναβροῦνε τὸ ρόλο τους, τῆς εἰρηνικῆς συσπειρώσεως τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν λαῶν, ἢ ἂν θὰ γίνουν ἡ αἰτία ἑνὸς νέου χωρισμοῦ σὲ στρατόπεδα.

ΓΙΑΤΙ Η ΕΧΘΡΟΤΗΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΕΑ ΖΗΛΑΝΔΙΑ;

Ἀφορμὴ γιὰ τὴν ἀποχώρηση τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν ἀπὸ τοὺς Ὀλυμπιακοὺς τοῦ Μόντρεάλ, ἦταν ἡ συμμετοχὴ σ' αὐτοὺς τῆς Νέας Ζηλανδίας. Αἰτία τῆς ἐχθρότητας τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν πρὸς τὴν Νέα Ζηλανδία, εἶναι, ὅπως εἶναι γνωστό, τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ διατηρεῖ ἀγαθὲς σχέσεις μὲ τὴν Νότιο Ἀφρική.

Τώρα, γιατὶ ἔπρεπε νὰ εἶναι ἡ Νέα Ζηλανδία ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος τῶν Ἀφρικανῶν. αὐτὸ εἶναι ἀρκετὰ δύσκολο νὰ ἐξηγηθῇ, δεδομένου ὅτι καὶ ἄλλες χῶρες ποὺ μετεῖχαν στους ὀλυμπιακούς, ὄχι μόνον διατηροῦν στενότατες σχέσεις μὲ τὴ νότιο Ἀφρική, ἀλλὰ καὶ τῆς προσφέρουν κάθε εἴδους βοήθεια καὶ μόλις τὸν περασμένο μῆνα ὁ πρωθυπουργός της εἶχε κάνει ἐπίσημες ἐπισκέψεις σ' αὐτές.

ΟΙ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΠΑΝΤΑ ΠΟΛΙΤΙΚΟΠΟΙΗΜΕΝΟΙ

Τὸ θέμα εἶναι, ἀσφαλῶς πολιτικὸ καὶ πολλοὶ στηρίχτηκαν στὸ ἀνεπίτρεπτο τῆς πολιτικοποιήσεως τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων γιὰ νὰ στραφοῦν ἐναντίον τῆς ἀποφάσεως τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν. Αὐτὸ εἶναι, ἴσως τὸ πιὸ ἀδύνατο ἐπιχείρημα. Ὁ ἀπολιτικὸς χαρακτήρας τῶν Ὀλυμπιακῶν ἀγώνων τῆς ἀρχαιότητας, πού, πρέπει, δῆθεν, νὰ ἐμπνέῃ καὶ ἐμᾶς, δὲν εἶναι παρὰ ἕνας μῦθος.

Οἱ ὀλυμπιακοὶ τῆς ἀρχαιότητας—ὅπως καὶ ἄλλοι «διεθνεῖς» ἀγῶνες τῆς ἐποχῆς — ἦταν ἕνα κατ' ἐξοχὴν πολιτικὸ γεγονός, καὶ συνοδευόταν ἀπὸ πολιτικὲς ἐκδηλώσεις πρώτης γραμμῆς. Οἱ ρήτορες ἔρχονταν ἀπὸ ὅλες τὶς πόλεις γιὰ νὰ ἐκφωνήσουν στὸν ἱερὸ χῶρο τῆς Ὀλυμπίας πύρινους πολιτικοὺς λόγους, κι' ἐκεῖ ἔχουν ἐκφωνηθῇ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς σημαντικώτερους πολιτικοὺς λόγους τῆς ἀρχαιότητας.

Οὔτε καὶ οἱ «ἀποκλεισμοὶ» ἔλειψαν ἀπὸ τὶς ὀλυμπιάδες. Ὁ ἐλάχιστα εὐγενικὸς τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο οἱ Ἕλληνες ἐξεδίωξαν τὴν θεωρία ποὺ εἶχε στείλει στὴν Ὀλυμπία ὁ Διονύσιος ὁ πρεσβύτερος, τύραννος τῶν Συρακουσῶν, περιγράφεται λεπτομερειακὰ ἀπὸ τὴν ἱστορία. Δὲν μπορεῖ, ἐπομένως, νὰ τρέφεται στὴν ἐποχή μας ἡ οὐτοπία τῆς ἀπολιτικοποιήσεως διεθνῶν γεγονότων, ἔστω κι' ἂν αὐτὰ εἶναι ἀθλητικά.

ΕΝΑ ΑΘΛΗΤΙΚΟ ΓΚΕΤΤΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΥΣ

Πάντως στὶς ἀφρικανικὲς χῶρες φαίνεται ὅτι ἄρχισε ἤδη, νὰ ὡριμάζῃ ἡ ἰδέα τοῦ ἀποχωρισμοῦ καὶ ὡρισμένες ἔσπευσαν νὰ θέσουν ζήτημα νομιμότητος τῆς διεθνοῦς ὀλυμπιακῆς ἐπιτροπῆς.

Ὁ πρόεδρος τῆς ἐθνικῆς ἐπιτροπῆς ἀθλητισμοῦ τῆς Τανζανίας, Μουσταφᾶ Ταγκανΰΐ, δήλωσε ὅτι ἔφτασε ἡ στιγμὴ νὰ θέσῃ, τόσο ἡ χώρα του ὅσο καὶ τὰ ἄλλα προοδευτικὰ κράτη, τὸ θέμα αὐτῆς τῆς νομιμότητας. Ὅσο γιὰ τὴ συμμετοχὴ ἢ ὄχι τῶν ἀφρικανικῶν χωρῶν στὴν ἑπόμενη ὀλυμπιάδα, ὁ κ. Ταγκανΰΐ ἄφησε νὰ ἐννοηθῇ ὅτι ἡ χώρα του κλίνει μᾶλλον πρὸς τὴν ὁριστική της ἀποχώρηση: Οἱ ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες, εἶπε, ἔχουν σημασία στὸ βαθμὸ ποὺ βοηθᾶνε τὸν ἄνθρωπο νὰ ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὶς ἀδικίες, ἀλλὰ ἡ Τανζανία δὲν μπορεῖ νὰ συναδελφώνεται μὲ ἀνθρώπους ποὺ διατηροῦνε σχέσεις μὲ μιὰ χώρα ποὺ ἀρνεῖται στοὺς Ἀφρικανοὺς τὰ πιὸ στοιχειώδη δικαιώματα.

Ἔτσι, καὶ οἱ Ἀφρικανοί, ὅπως καὶ οἱ Κινέζοι, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ λάβουν ταχύτατα τὶς ἀποφάσεις τους. Κι' ὅπως ἔχουν σήμερα τὰ πράγματα, οἱ ἀποφάσεις αὐτὲς θὰ εἶναι μᾶλλον ὑπὲρ τῆς διάσπασης τοῦ κόσμου σὲ δύο νέα στρατόπεδα: Τῆς ὀλυμπιάδας καὶ τῆς ἀντι—ὀλυμπιάδας.

Ἐκτὸς ἂν ἐπικρατήσουν ὡριμότερες σκέψεις καὶ ἀντιληφθοῦν τὰ ἀφρικανικὰ κράτη ὅτι σὲ καμμία περίπτωση δὲν τοὺς συμφέρει νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἀθλητικὸ γκέττο καὶ νὰ κλειστοῦν μόνοι τους σ' αὐτό, ἀφήνοντας τοὺς ὀλυμπιακοὺς ἀγῶνες στοὺς «λευκούς».

ΝΙΚΗ ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ
-ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΣ
Ἐπανελθοῦσα δέχεται ὡς καὶ πρότερον
ΚΟΡΙΝΘΟΥ — ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ 50
ΤΗΛΕΦ. 274—124
ΣΥΜΒΑΣΙ, ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥΜΕ
ΣΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΓΙΑΤΙ
ΠΟΥΛΑΜΕ ΣΤΙΣ ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
1-20 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ
Πολλές Πολλές ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ
καί Πληρωμή μέ ΔΟΣΕΙΣ
ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΙ - ΓΚΟΛΦΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε.
Μαιζῶνος 58 τηλ: 279.251 "SERVICE„ 271.419
Πρῶτοι στίς πωλήσεις πάντα πρῶτοι στή τεχνική ἐξυπηρέτηση
καί μή ξεχνᾶτε ὅτι: ΕΜΕΙΣ ΕΧΟΥΜΕ ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ

ΔΙΑΣΤΗΜΙΚΟΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΜΕΝΟ - ΘΑ ΤΑΞΙΔΕΨ

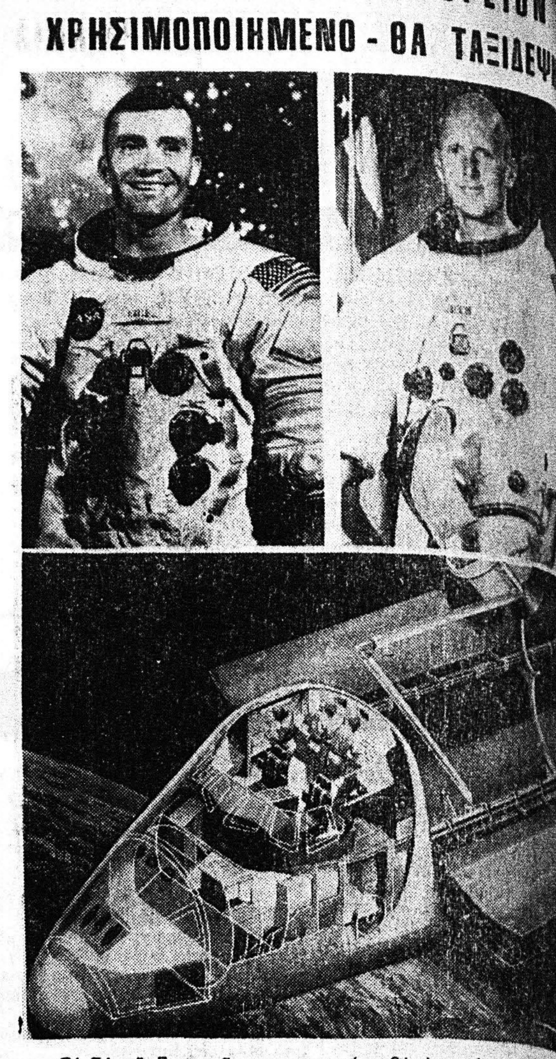

Οἱ δύο ἄνδρες τῆς φωτογραφίας θὰ ἀποτελέσουν τὸ π
τῆς πρώτης πτήσεως τοῦ ἐπαναχρησιμοποιουμένου Δια
Λεωφορείου. Ἀριστερὰ στὴν φωτογραφία διακρίνεται ὁ Φρ
ηζ γνωστὸς ἀπὸ τὴν συμμετοχή του στὴν ἀποτυχοῦσα π
«Ἀπόλλων 13» τὸ 1970 καὶ δεξιὰ ὁ Ἀντισμήναρχος τῆς
κανικῆς Ἀεροπορίας Τσάρλς Φούλερτον ὁ ὁποῖος καὶ θὰ
ξη» γιὰ πρώτη φορὰ στὸ Διάστημα. Δοκιμαστικὲς πτήσεις τ
στημικοῦ Λεωφορείου ἀναμένονται νὰ ἀρχίσουν στὰ μ
προσεχοῦς ἔτους. Ἡ πρώτη φάσις τῶν πτήσεων αὐτῶν π
μεταφορὰ τοῦ Λεωφορείου ἐπάνω σ' ἕνα τροποποιημένο «
747 σὲ ὕψος 7.500 μέτρων ἀπὸ ὅπου καί, ἀποσυνδεόμενο
δηγηθῇ πίσω στὴν Γῆ ἀπὸ τοὺς Χαίηζ καὶ Φούλερτον.

Διακρίνονται στὸ κάτω σχέδιο μέλη τοῦ πληρώματος
παναχρησιμοποιουμένου Διαστημικοῦ Λεωφορείου ποὺ δο
τὶς θυρίδες τοῦ «χώρου ἀποθηκεύσεως ὠφέλιμου φορτίο
εὑρίσκονται σὲ τροχιὰ γύρω ἀπὸ τὴν Γῆ. Ἡ καμπίνα πλη
τοῦ Λεωφορείου διαθέτει καὶ χῶρο ἐργασίας γιὰ τὸν Κυ
τὸν πιλότο, τὸν «εἰδικό» τῆς ἀποστολῆς καθὼς καὶ γιὰ
ἢ περισσότερους ἐπιστήμονες.

Ο ΘΙΑΣΟΣ
ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΥΡΑ
ΒΟΥΛΑΣ
ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ
ΣΑΒΒΑΤΟ - ΚΥΡΙΑΚΗ 7-8)8)76
ΣΤΟ ΘΕΑΤΡΟΝ
ΛΥΡΙΚΟ
θὰ παρουσιάσῃ τὴ μεγάλη του ἐφετεινὴ ἐ
χία, τὸ ἀριστούργημα τοῦ ΡΟΜΑΙΝ ΡΟΛ
"ΤΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ ΤΟΥ ΕΡΩΤ
ΚΑΙ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ„
Λαμβάνουν ἐπίσης μέρος:
ΕΡΡΙΚΟΣ ΜΠΡΙΟΛΑ
ΓΙΩΡ. ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟ
ΚΙΚΗ ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ
ΣΩΤΗΡΗΣ ΤΣΟΓΚΑΣ
ΕΛΕΝΑ ΓΙΑΤΖΟΓΛΟ
ΜΑΡΙΑ ΣΤΑΥΡΙΝΟΥ
ΝΙΚΟΣ ΡΕΝΤΙΦΗΣ
ΦΕΙΔΙΑΣ ΜΕΣΤΑΝΑ
Προπωλοῦνται εἰσιτήρια εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ
άτρου ΛΥΡΙΚΟΝ. Ἰσχύουν καὶ τὰ Ἐργατικὰ εἰσιτ

ΝΕΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑΣ — ΒΙΟΧΗΜΕΙΑΣ
ΑΙΜΑΤΟΛΟΓΙΑΣ — ΠΑΡΑΣΙΤΟΛΟΓΙΑΣ
ΠΑΝΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΠΟΥΛΟ
ΙΑΤΡΟΣ ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΙΔΑΚΤΩΡ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ
ΚΑΝΑΚΑΡΗ 122 — ΕΡΜΟΥ
ΤΗΛΕΦΩΝΟΝ 222.600 ΚΑΙ 222.922

ΝΕΑ ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΙΚΑ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ
ΔΗΜ. ΒΑΣ. ΝΑΣΙΟΠΟΥΛΟ
ΙΑΤΡΟΥ
ΑΚΤΙΝΟΛΟΓΟΥ — ΡΑΔΙΟΛΟΓΟΥ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 16—18 — ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΛΓΑΣ
Παραπλεύρως Α' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος
Τηλ. 221-220. Τηλ. οἰκίας 321-065 ἢ 429-093
ΔΙΑΤΙΘΕΤΑΙ ΦΟΡΗΤΟΝ ΜΗΧΑΝΗΜΑ